

Krisztusban a régi elmúlt és új jött létre

Igaz istenismeretre buzdító tanítás

Írta:

Faust Gyula vörösberényi református lelkipásztor

Vörösberény 2020. augusztus 26.

Tartalom

Ige:.....	3
Eredendő, bűnben megromlott természetünk alkalmatlan az Úr megismerésére	3
Megismerésünk három alkotóeleme.....	4
A látó, tapintó és ízlelő test	4
Az elmével tudó, felfogó, felismerő, megértő gondolkodó test	6
Megismerés az új teremtés megismerésével mely egyben a Lélekben és igazságban való megismerés is	7
Összegzés	8
Jegyzetek	9

Ige:

„Úgyhogy mi ezentúl senkit sem ismerünk test szerint, sőt ha ismertük is Krisztust test szerint, többé már nem ismerjük. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden. Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket magával Jézus Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. Mivel Isten az, aki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítva nekik bűneiket, és ránk bízta a békéltetés igéjét. Krisztusért járva tehát követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel. Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk öbenne.” 2Kor 5: 16: 21.

Eredendő, bűnben megromlott természetünk alkalmatlan az Úr megismerésére

Szeretet testvéreim! Urunk egy alkalommal a hegyen megtörte a kenyeret és ötezer férfi lakott jól belőle. Azon az éjszakán a vízen járva ment át a túlsó partra és kik követték rájöttek erre. Faggatni kezdték, de Ő akkor ezt válaszolta:

- Bizony, bizony mondom nektek: nem azért kerestek engem, hogy jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek ama kenyerekből, és jóllaktatok. Munkálkodjatok ne az eledelért, amely elvész, hanem az eledelért, amely megmarad az örök életre, amelyet az embernek Fia ad majd nektek; mert őt az Atya pecsételte el, az Isten. Ján 6:26-27. Majd így folytatta:
- Én vagyok az életnek ama kenyere; aki hozzám jő, semmiképpen meg nem éhezik, és aki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha. Ján 6:35. Bizony, bizony mondom nektek: Aki énbennem hisz, örök élete van annak. Én vagyok az életnek kenyere. Ján 6:47-48. Ez az a kenyér, amely a mennyből szállott alá, hogy ki-ki egyék belőle és meg ne haljon. Én vagyok amaz élő kenyér, amely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké. És az a kenyér pedig, amelyet én adok, az én testem, amelyet én adok a világ életéért. Ján 6:50-51. Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem isszátok az ő véré, nincs élet bennetek. Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon. Mert az én testem bizony étel és az én vérem bizony ital. Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, az énbennem lakozik és én is abban. Ján 6:53-56.

Testvéreim, sokan, amikor Jézustól ezt hallották úgy megbotránkoztak, hogy e tanítás után szinte nem maradt Jézusnak követője. Ekkor kérdezte meg a tanítványaitól is:

- Vajon ti is el akartok-e menni? Mire Simon Péter így válaszolt:
- Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad. És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia. Ján 6:67-69.

Aki akkor úgy gondolta, hogy a Názáreti Jézus rabbi tanítása, később pedig az apostolok, különösen Pál apostol által kinyilatkoztatott keresztyén ismeret valami könnyen emészthető könnyed út, igen-igen nagyot kellett csalódnia, mert kibírhatatlanul kemény beszéd, amit a változni nem akaró gonosz be nem fogadhat, sőt hallgatni sem bírja, ahogy látni sem. A kősziklának bizonyuló igazsággal szemben pokoli ordítózásaik közepette bedugja a fülét (ApCsel 6: 57), becsukja a szemét és elkezdi az örökkévalóságig tartó fogcsikorgatást (ApCsel 6: 54).

A keresztelői istentiszteletünk elején azt hallottuk, hogy a halál kötelékeiből feltámadt Urunk szemtől szemben állt a hegyen a tanítványaival, akikkel együtt három és fél évet töltött el az Ő rövid ideig tartó földi szolgálatának idejében. Látták ugyan Őt, egykori szeretett Mesterüket, de nem hittek a szemüknek, sőt, erősen kételkedtek. Sok tanú látta a saját szemével a halált

legyőző Krisztust. Sokan megtapogatták az Ő feltámadott testét, mások vele együtt ettek. Pál róluk beszél Korintusban, amikor a múlt idő megfogalmazásában önmagát is közéjük számolva mondja az, hogy ismertük Krisztust test szerint.

Megismerésünk három alkotóeleme

A látó, tapintó és ízlelő test

Az apostol itt egyszerre három dolgot állít. Az első, hogy ezentúl senkit sem ismerünk¹ test szerint, azaz senkivel sem akarunk pusztán a hústestén keresztül találkozni, vagyis a szemmel látó észrevevés, nézés általi szemlélés, az érzékszervi megismerés és megtapasztalás által megismerkedni.

Miért fontos, vagy miért szükségszerű Pál apostolnak ezt a tanítását parancsként és örök érvényű törvényként magunkra vennünk? Azért, mert a testi megismerés minden hitető tévtanítás konkolymagja és minden hazugság gyökere lesz az Isten Szentlelke nélkül.

A napokban látott napvilágot Eli Lizorkin-Eyzenberg A zsidó Pál apostol a valaha élt legnagyobb zsidó (The Jewish Apostle Paul: Rethinking One of the Greatest Jews that Ever Lived) című könyve. Róla azt kell tudni, hogy tevékenységével kizárólag keresztyény közösségeket, illetve azok vezetőit, az értelmiséget célozza meg, de nem az egységépítés, hanem a szétbomlasztás céljával.

Újdonsült írásában különös fejtegetései, boncolgatásai és az evidenciák nem Szentlélek általi és nem teljes kinyilatkozás összefüggésében történő értelmezése után arra végkövetkeztetésre jut, hogy Pál lényegében nem is volt keresztyén. A „Pál apostol nem volt keresztyén” állítása és kijelentése bekapcsolta bennem a hamis apostolokat jelző vészjelzőt és kinyitotta a zsebemben az apologetikai bicskát. Megértettem, hogy az ilyen haszonleső ámitók miatt kiáltja, vési a szívünk hústáblájának a falára Pál a korintusi levélből idézett ígét, mely szerint mi „ezentúl senkit nem ismerünk test szerint!” A „senkit” gyűjtőszóban maga Pál apostol is benne van. Ha tehát őt nem ismerhetjük zsidó genetikával és kulturális örökséggel körülírható emberként, akkor ez bizony Eli Lizorkin-Eyzenberg minden zsidózós álnok csúsztatását megsemmisíti.

Pál testvérünkkel kapcsolatosan viszont maradjunk annyiban, hogy ő, aki azt vallja magáról, hogy „mindenkinek mindenben kedvében járok, nem keresvén a magam hasznát, hanem a sokaságét, hogy megtartassanak (1Kor 10:33), és azt is mondja, hogy „a zsidóknak zsidóvá lettem, hogy zsidókat nyerjek meg; a törvény alatt valóknak törvény alatt valóvá, hogy a törvény alatt valókat megnyerjem; A törvény nélkül valóknak pedig törvénynélkülivé, noha nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvényében való, hogy törvény nélkül valókat nyerjek meg. Az erőtleneknek erőtelenné lettem, hogy az erőtleneket megnyerjem. Mindeneknek mindenné lettem, hogy minden módon megtartsak némelyeket. Ezt pedig az evangéliumért művelem, hogy részestárs legyek abban (1Kor 9:20-23);” ki tehát így tesz vallást Isten színe előtt magáról, semmiképpen nem lehet róla azt mondani, hogy nem volt keresztyén, hogy ő nem a krisztustest egy élő egyházának tagja, mely testet Isten Krisztusban szerkesztett egyetlen élő egységgé a világ kezdetétől a világ végeztéig az általa ismert zsidó és nem zsidó kiválasztottakból. Csengjen a fülünkben Pál vallomása, mely szerint „az erőtleneknek erőtelenné lettem, hogy az erőtleneket megnyerjem!” Erről a krisztusi lelkületről tanítja Spurgeon a következőket:

"...igazságot teszek bárány és bárány között!" (Ez 34,22).

Vannak, akik természetüknél fogva erősek, és ezért kíméletlenek a gyengékkal szemben. Ez súlyos bűn, és sok szomorúságot okoz. A szeretetlen tolakodás, a gyengék és betegek félreállítása sajnos előfordul még a hitvallók gyülekezetében is. Az Úr azonban látja ezt

a büszke és kegyetlen magatartást, és nagyon haragszik miatta, mert Ő szereti a gyengéket.

Kedves olvasóm, te is a gyengék között vagy? Azok között, akik szomorúak a tolokodás miatt, és akiket megbélyegeztek érzékeny lelkiismeretük miatt? Kemény szívűek hozzád a testvérek? Ne neheztelj rájuk viselkedésükért, és főleg ne akard nekik visszaadni a tolokodást és a könyöklést. Tedd ügyedet az Úr kezébe". Legyen Ő a bíró! Miért is avatkoznál a dolgába? Sokkal jobban és igazságosabban tud elintézni mindent, mint mi. Ő a legmegfelelőbb időben ítél, miért is siettetnénk?

A kemény szívű elnyomó pedig reszkessen! Még ha úgy látszik is, hogy most büntetlenül léphet másokon keresztül, minden büszke és bántó szava fel van jegyezve és mindegyikért számot kell majd adnia a Nagy Bíró ítélőszéké előtt.

Légy türelemmel, én lelke! Az Úr ismeri szomorúságodat, és meglátod, megsegít.”²

Az emberi, testi és a bűn hatása alatt álló megismerésnek ismert bibliai példája a József története. Senki nem vonhatja kétségbe, hogy a cifra ruhás, apa kedvence Józsefet ismerték a testvérei. De milyen ismeret volt az? Oda vissza gúnyolódtak, bántalmazták egymást, végül halálos gyűlölettel egy kiszáradt kútba dobták, majd a halál fiává téve őt eladták rabszolgának. Hosszú idő után elhozta Isten számadás és szembesülés napját. Megállt mind a 10 gonosztevő testvér József előtt, és az Írásnak ezen a helyén ezt olvassuk:

„József pedig megismerte bátyjait, de azok nem ismerték meg őt.” 1Mózes 48: 2. Majd ezt is olvassuk:

Akkor ezt mondták egymásnak:

- Bizony, vétkeztünk testvérünk ellen, akinek láttuk lelki szorongását, mikor nekünk könyörgött, de nem hallgattunk rá. Ezért következett ránk ez a nyomorúság. Rúben pedig így felelt nekik:
- Nem mondtam-e nektek, hogy ne vétkezzetek a gyermek ellen? De nem hallgattatok rám. És íme, a vérét is keresik rajtunk! És nem tudták, hogy József érti őket, mivel tolmácsként volt köztük. József pedig elfordult tőlük, és sírt. Azután hozzájuk fordult, és beszélt velük (...). 1Mózes 48: 21-24a.

A testvérek ismerni vélték az általuk halálra adott meggyalázott Józsefet, de látjuk, hogy nem ismerték a dicsőségbe felemelt Józsefet. Másfelől pedig látnunk kell, hogy vérükből való testvérük ismerete nem akadályozta meg őket abban, hogy gyűlölve őt kiszolgáltatassák a halálnak. Milyen ismeret az, ami a gyűlölet ölését gyümölcsözi? Pál az mondja erről, hogy ez az ismeret a test gondolata. Erről a Rómában lévő gyülekezetnek ezt írja:

„Mert a testnek gondolata halál; a Lélek gondolata pedig élet és békeség. Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti. Akik pedig testben vannak, nem lehetnek kedvesek Isten előtt. De ti nem vagytok testben, hanem lélekben, ha ugyan az Isten Lelke lakik bennetek. Akiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé.” Róm 8:6-8.

Az Újszövetségben János apostolról olvassuk, hogy az árulás éjszakáján ott nyugodott Jézus keblén. Senki nem vonhatja kétségbe, hogy a tanítványok közül, ha valaki, akkor ő bizonyos bensőséges közvetlen ismerettel ismerte Jézust. De Jézus meghalt és amikor feltámadt a halottak közül, akkor ez az emberi lehető legteljesebb megismerés kevésnek, sőt egyenesen károsnak bizonyult. Jézus még negyven napig tanítgatta a tanítványait, hogy ők Őt feltámadottként ismerjék meg. Jánosnak megadatott viszont az is, hogy az Úr Napján álljon szemtől szembe nem csupán a feltámadott Jézussal, hanem az Atya jobbára felemelt és teljes dicsőségben tündöklő Krisztussal. Tudjuk az Igéből, hogy mire volt elég a három és fél évig

tartó tanítványság és az a negyven nap, amikor János feltámadottként látta Jézust megjelenni az apostoloknak és a tanítványoknak. Csak arra volt elégséges a testi és az értelmi megismerése, hogy holtként omoljon össze az Isten Fia előtt, mint a szárítóra csíptetett ruha esik össze önmagába, ha leoldjuk a szárító kifeszített köteléről.

A bűnében megromlott világról, és ehhez a világhoz tartozó testünkről Pál ezt tanítja:

„Mert a testnek gondolata halál; a Lélek gondolata pedig élet és békeség. Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti.” Róm 8:6-7. A korintusiakhoz így szól:

„Mert még testiek vagytok; mert amikor irigykedés, versengés és visszavonás van köztetek, vajon nem testiek vagytok-e és nem ember szerint jártok-e?” 1Kor 3:3.

„Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait: mert bolondságok neki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképpen ítéltetnek meg. A lelki ember azonban mindent megítél, de ő senkitől sem ítéltetik meg.” 1Kor 2:14-15.

A testi érzéki ember nem más, mint a lelki, szellemi és mennyei dimenzióitól egyaránt megfosztott ember. Ilyen emberek laktak a Földet a Noé idejében. Ilyen emberek laktak Szodomában az Ábrahám idejében. Ilyen elvetemült törzssé vált a Benjámin törzse a bírák idejében, amikor igaz király hián mindenki azt tett, amit éppen jónak látott, de sajnos csak a pszichopatákra jellemző erőszakot és gyilkolást látták jónak. De ilyen érzéki test-emberek voltak a Messiás Jézus vak bírái és ördög apjuktól való hóhérai, akik elárulták és megölték az Isten hozzájuk elküldött egyszülött Fiát. Végül az emberiség üdvtörténetének nevezett történelemben a testvérgyilkos Káintól kezdve az utolsóig ilyen vérszopó ember az, aki gyilkos gyűlölettel gyűlöli Krisztus mindenkori egyházát.

Ennek a dimenziókat veszített „testi megismerőnek” Bibliában olvasható legszélsőségesebb megjelenését a Lót Szodomából való megszabadításának történetében találjuk, amikor a város férfainak úgymond apraja és nagyja körülvették Lót házát és ezt kiabálták:

- Hol vannak a férfiak, akik az éjjel jöttek te hozzád? Hozd ki azokat mi hozzánk, hadd ismerjük őket. Akkor Lót kiment hozzájuk az ajtó eleibe, de az az ajtót bezárta maga mögött és ezt válaszolta:
- Kérlek atyámfiain, ne cselekedjete gonoszsgot. Íme van énnekem két leányom, akik még nem ismertek férfiat, kihozom azokat ti hozzátok, és cselekedjete velük amint nektek tetszik, csakhogy ezekkel az emberekkel ne csináljate semmit, mivelhogy az én hajlékom árnyéka alá jöttek. Azok viszont erre ezt kiáltották:
- Eredj el innen! Ez egy maga nálunk a jövevény s ő szabja a törvényt? Majd gonoszabbul cselekszünk veled, hogy nem azokkal. És reá rohantak a férfiúra, Lótra, felette igen, és arra törekedtek, hogy reá törjék az ajtót. De akkor azok a férfiak kinyúltak, megragadták Lót és bevonták magukhoz a házba és bezárták az ajtót.

A lincselő csőcseléket pedig a ház ajtaja előtt az angyalok vaksággal verték meg, a kicsinytől a nagyig, annyira, hogy elfáradtak az ajtó keresésében. 1Móz 19:5-11. A vaksággal megvert változni nem akaró, vérontásra szomjazó gonoszok mindig belefáradnak az üdvösség ajtajának a keresésébe, és azt akarják, hogy te is fáradj bele, hogy te se keresd Jézust, aki, azt mondta magáról, hogy „Én vagyok az Ajtó!” (Ján 10:9)

Az elmével tudó, felfogó, felismerő, megértő gondolkodó test

Pál második állítása, hogy még Korintusban is jártak, vagy éppenséggel még élnek olyanok, akik Krisztusként ismerték az Isten Fia Názáreti Jézus. Itt a Krisztusra vonatkozó megismerés igéje a görög **γινώσκω** (ginószkó), ami tudás, az értés, megértés, felfogás, felismer és gondoldás

általi véleményt alkotó megismerés jelentésével bír. Ez utóbbi megismerés sokkal mélyebb az előbbinél, mégis Pál mindkettőről, a fizikai testi és pusztán gondolati megismerésről azt állítja, hogy valami olyan régihez tartozik, ami Krisztus kereszthalálával és a halottak közül való feltámadásával elmúlt. Elmúlt, mint ahogy a halottból is végleg elmúlik e világ ábrázata. Mert, ha az egy Krisztus meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem Annak, aki értük meghalt és feltámadt (2Kor 5: 14-15). A Szeretet himnuszában Pál ismét megerősíti ez, mikor így szól:

„A szeretet soha el nem fogy: de legyenek bár jövőmondások, eltöröltetnek; vagy akár nyelvek, megszűnnek; vagy akár ismeret, **eltöröltetik.**” 1Kor 13:8.

A keresztségben az elmúlásnak, vagy eltöröltetésnek éppen ezt a titka tárjuk fel, hogy tudni illik a Krisztus halála által mindnyájan meghaltunk, azaz elmúltunk. „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” 2Kor 5: 17.

Megismerés az új teremtés megismerésével mely egyben a Lélekben és igazságban való megismerés is

Az apostol harmadik állítása az előbbi kettő következménye, mely szerint, ha még ismertük is Krisztust **εἶδω Perf: οἶδα** (eido oida) és a **γινώσκω** (ginószkó) megismeréseivel, ezentúl már Őt sem így ismerjük, hanem egyfelől a Lélekben és igazságban való imádó-ismerés, másfelől az Istentő jövő új teremtés megismerésével. Mindkettő az elménk megtérés általi megújulását³ előfeltételezi, és a bennünket betöltő Szentlélek aktív cselekvő jelenlétét.

A Lélekben és igazságban való imádó-ismerés példatörténetét a tanítványok elhívásánál találjuk, amikor Jézus Nátánaelt szólítja meg.

A történet szerint Urunk így köszöntötte Nátánaelt:

- Íme egy igazán izraelita, akiben hamisság nincsen! Nátánael ezt kérdezte:
- Honnan ismeresz engem?
- Mielőtt hívott téged Filep, láttalak téged, amint a fügefa alatt voltál, - válaszolta Jézus. Ekkor Nátánael ezt monda neki:
- Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy az Izrael Királya! Jézus pedig Nátánaelre nézve, de mindnyájukhoz szólva ezt mondta:
- Hogy azt mondtam neked: láttalak a fügefa alatt, hiszel? Nagyobbakat látsz majd ezeknél. Bizony, bizony mondom nektek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyílt eget, és az Isten angyalait, amint felszállnak és leszállnak az ember Fiára.” Ján 1:48-52.

Nátánael tehát a fügefa alatti imádó imájában már ismerte a Messiást, mert Lélekben olyan közösségben volt Ő vele, mint aki már ismeri Őt. Jézus ezt tette szóvá minden társa előtt, mintegy példának állítva közéjük az imádva imádkozó és Urat ismerő Nátánaelt.

A 2Kor 5: 16 ige alapján látnunk kell, hogy Pál apostol szerint szükségszerű, hogy ne csak Istenünket és Atyánkat ismerjük meg az imádó imádkozás által, hanem magunkat és egymást is, mint akik az Ő új teremtése vagyunk!

Az Istentő jövő új teremtés megismerésének megismeréséről Pál a következőket tanítja:

„Az Úr pedig a Lélek; és ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság. Mi pedig, miközben (e szabadságban) fedetlen arccal, mint egy tükörben [**κατοπτρίζομαι** (katoptrizomai)] szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan ugyan arra az ábrázatra formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.” 2Kor 3:17-18.

Testvéreim! Dicsőséges Urunknak e két utóbbi megismerése nem történik automatikusan, sőt tusakodnunk kell a dicsőség eme megismerésének ajándékáért! „Míg tehát e testben vagyok, -

mondja Pál - tükör által és homályosan látok, azaz ismerem! Mikor pedig eljön a teljesség, akkor színről -színre; most rész szerint van bennem az ismeret, akkor pedig úgy ismerem majd, amint én is megismertettem.” 1Kor 13:12.

Jakab apostol erőteljesen bátorít, hogy nézzünk bele a szabadság tökéletes törvényébe⁴. Miközben ezt tesszük kérvén kérjük Istent, hogy vegyen el megismerésünk elől minden Krisztus dicsőségét elhomályosító, vagy egyenesen sötétségbe takaró leplet!⁵

Tusakodnunk kell az igehirdetőinkért és tanítóinkért, hogy az igehirdető, a tanító, sőt a vezető a hallgatói és a vezetettek lelkiismerete előtt közismerten igaz emberként álljon, álljanak⁶ sőt, az Isten igazságaként álljon (2Kor 5: 21), nem úgy, mint aki önmagából, hanem mint aki Istentől szól,⁷de nem ám akármit, „nem felfuvalkodott emberi gondolatok híg keverékét, hanem az Úristen kijelentésének megbízható, alapos igazságát, az Istennel való megbékélés reá bízott evangéliumát (2Kor 5: 18), az örök életnek beszédét (Ján 68). A hívők számára a lélek valódi tápláléka a Szentírás, amelynek megértésére a Szentlélek nyitja meg a szívünket.”⁸ Sőt, amint azt az imént hallottuk is, maga Krisztus „az élet kenyere” (Jn 6,35), s kiket Ő táplál, azoknak nagy békességük van (Charles H. Spurgeon 1994, 248)!

A békesség eme emberiben hirdeti Isten az Ő megbékélések evangéliumát! Ilyen Isten embere számunkra az a Pál apostol, aki keresztyéneknek keresztyénné lett. Nem engedhetjük, hogy bárki, még a magát zsidónak mondó *Eli Lizorkin-Eyzenbergnek* sem engedhetjük, hogy elvegye tőlünk azt, ki Krisztusban testvérünk és a testünk tagjává lett!

Az Istentől szóló vezetőinkért, tanítóinkért és lelkipásztorainkért való tusakodás nem a lelkipásztor egyszemélyes harca, hanem a gyülekezeté, sőt Istennek a népével közös viadala és háborúja ez!

Összegzés

Összegzésképpen Pál arra buzdít, hogy ismerjük meg az Isten új teremtését, ismerjük meg egymást és önmagunkat is úgy, mint akik Krisztusban az Isten új teremtményei és az Ő igazsága vagyunk, hasonlóképpen a mi Urunkat Jézus Krisztust is ismerjük meg az ő köztünk megjelenő dicsőségében!

Talán könnyű volt a József testvéreink az Egyiptom felett teljhatalommal bíró Józsefhez viszonyulniuk? Testvérük, oly hatalommal bírt, hogy az ő tudta és jóváhagyása nélkül senki még csak meg sem mozdulhatott. Egyetlen szavára, vagy újmozdulatára emberek haltak meg, vagy nyertek életet. Nekünk sem könnyű elfogadnunk Urunknak e jelenlegi gonosz világ feletti teljhatalmát és uralmát, ne hazudjunk hát magunknak, hanem bízzunk Ő benne, hogy még a rosszat is a javunkra fordítja!

Ismerjük meg Istent, aki Krisztusban megbékített önmagával, sőt reánk bízta a megbékítés igéit! A keresztség kiábrázolásakor látnunk kell, hogy Isten minden bűnünket és nyomorúságunkat Fiának, Jézus Krisztusnak tulajdonította és számította be. „Mert Őt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.” 2Kor 5: 21. Tegyük hát meg mindent, hogy ebben az igazságban szilárdan és mozdíthatatlanul megálljunk!

Az úrnapi istentisztelet az Isten nagyköveti szolgálata. Az Isten országát és királyságát igei bizonyágtételében képviselő nagykövet kérvén kér, hogy békülj meg Istennel! Ez az Isten akarata. Imádkozzuk hát teljes szívünkkel, hogy úgy mond „jőjjön el a te országod” és „legyen meg a Te akaratod!” Ámen.

Jegyzetek

---

¹ εἶδω Perf: οἶδα (eidó oida) 1) lát, meglát, észrevesz, észlel, néz, ránéz, szemlél, találkozik

² Charles. H. Spurgeon: Isten ígéreteinek tárháza. Evangéliumi Kiadó 1994, oldal 249.

³ És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata. Róm 12:2.

⁴ De aki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad amellett, az nem feledékeny hallgató, sőt cselekedet követője lévén, az boldog lesz az ő cselekedetében. Jak 1:25.

⁵ De megtompultak az ő elméik. Mert ugyanaz a lepel mind e mai napig ott van az ó szövetség olvasásánál felfedetlenül, mivelhogy a Krisztusban tűnik el; Sőt mind máig, amikor csak olvassák Mózeset, lepel borul az ő szívükre. Mikor pedig megtér az Úrhoz, lehull a lepel. 2Kor 3:14-16.

⁶ Ismerve tehát az Úr félelmét, embereket nyerünk meg, Isten előtt pedig nyilvánvalók vagyunk; remélem azonban, hogy a ti lelkiismeretek előtt is nyilvánvalók vagyunk. 2Kor 5: 11.

⁷ Mert mi nem olyanok vagyunk, mint sokan, akik meghamisítják az Isten ígését; hanem tisztán, sőt szinte Istenből szólunk az Isten előtt a Krisztusban. 2Kor 2:17.

⁸ Charles H. Spurgeon: Isten ígéreteinek tárháza Evangéliumi Kiadó 1994. oldal 248.